No. 3069 Zaterdag 8 Juli 1939 56ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

OM EEN 25-JARIGE HERDENKING

Over enkele weken, begin Augustus herdenkt de wereld, dat het 25 jaar geleden is, dat de geweldige wereldbrand zich ontketende. De vreselijkste strijd welke de wereld ooit gekend heeft, maar welke ook in haar gevolgen verschrikkelijk was, zodat we de huidige crisis nog veilig kunnen toeschrijven aan wat er toen misdaan is.

Inleiding.

Links aan de hoek van de Miljackabrug in Serajewo, staat een gedachteniszuil aan 28 Juni 1914. Boven het voetstuk prijkt een reliefbeeld der twee eerste offers van de wereldoorlog, den Oostenrijksen troonopvolger Frans Ferdinand en zijn gemalin; boven de zuilen bevinden zich de wapens en de kronen. Ongeveer 10 passen van de zuil ziet men op de grond een stalen plaat, die nauwkeurig de plek aangeeft, waar de beide vorstelijke personen in de auto getroffen werden door de kogels van den Servischen student Princip. De architectonische bank rechts van de brug draagt tot inschrift: **Siste viator.** Wandelaar, sta stil, en bedenk wat hier geschiedde en welke gevolgen deze gebeurtenissen heeft gehad.

Op 28 Juni j.l. was het precies 25 jaren geleden, dat deze afschuwelijke misdaad plaats vond. Deze 25-jarige droeve herinnering vormt een geschikte aanleiding, om iets mee te delen over de laatste fatale dagen, die voorafgingen aan de wereldoorlog, de verschrikkelijke ramp, waardoor de wereld in de jaren 1914—1918 getroffen werd.

Oorzaken van de wereldoorlog.

De grondslag van de geschiedenis van de wereldoorlog is de periode van de gewapende vrede of van de latente oorlog, die in 1871 begonnen was. Verschillende gebeurtenissen na dat jaar deden zien, hoe wankel de Europese verhoudingen waren.

Tegenstellingen, politieke, economische en koloniale lagen over heel de wereld verspreid.

De revanche-gedachte van Frankrijk na zijn nederlaag in de Frans-Duitse oorlog groeide en gloeide in het bekende slagwoord: N'en parlons jamais, mais pensons-y toujours.

De Engels-Duitse tegenstelling op economisch terrein, de Russisch-Oostenrijkse op de Balkan, de Oostenrijks-Italiaanse in verband met het Italia irredenta (= het nog niet bevrijde Italië) hebben de verschrikkelijke catastrophe zo al niet onvermijdelijk, dan toch verklaarbaar gemaakt.

Achter deze tegenstellingen gaan echter belangrijker oorzaken schuil, oorzaken van morele aard: afval van het christendom, het steeds verder om zich heen grijpen van materialisme en macchiavellisme, wrange vruchten van de valse ideeën, die in en door de Franse revolutie de wereld veroverden en de moderne tijd vergiftigden. De grote Calvinistische staatsman Dr. Kuyper kon terecht aan de uitgang der 19de eeuw schrijven:

„Somber tuurt de mensheid bij het scheiden dezer eeuw op de toenemende overmacht van materialistische geneigdheid, van belustheid op zingenot, van hartstocht naar geldmacht, van gewelddadige drift naar materiële expansie. De Vredesconferentie van 1899 in den Haag strekte tot weinig anders dan om de afstand tussen veler hoge idealen en de brutale werkelijkheid scherp te doen uitkomen. Von Bismarcks naam blijft verbonden aan de zinspreuk, dat macht boven recht gaat. Hele volken zijn in het militaire pak gestoken en de vrucht van hun vlijt is goeddeels opgeteerd in geduchte batterijen en nog geduchter pantserkastelen. Kleine staten als Nederland ontwaren hoe de waarborg voor hun onafhankelijkheid zienderogen wegslinkt. In Afrika beschikt men met gralen hemelsbreedte over sferen van invloed, een „Hinterland", waarvoor op de beste kaarten de grens niet is aan te geven. Van een ander iets, dat Recht zou zijn, het recht, dat in de wet geschreven werd, wil zelfs menig jurist niet meer weten".

Het verschrikkelijke drama van 1914 heeft duidelijk het bankroet gedemonstreerd van het liberalisme, dat van-God-vervreemding, modern heidendom en plat en niets ontziend materialisme met zich meegebracht had.

Europese toestanden voor de wereldoorlog.

De jaren 1912 en 1913 waren bij zonder gevaarlijk, en meermalen dreigde de bliksem in Europa in te slaan. Het heeft aan de Europese diplomatie tijdens de Balkan-oorlogen geweldige moeite gekost, om de vrede te bewaren. De internationale verhoudingen waren door die oorlogen echter meer verward dan ooit te voren. Het zou niet gemakkelijk zijn, om de zaken in het „vredesspoor" te houden. In de zomer van 1914 was de toestand in Europa ogenschijnlijk rustig, maar in werkelijkheid zeer gespannen. Evenals nu, kon men zeggen, dat oorlog of vrede afhingen van Engelands houding, dat zich aan geen verplichtingen wilde vastleggen, wat aan zijn staatkunde een grote mate van onzekerheid gaf, soms zelfs van onoprechtheid. Onvastheid en onbeslistheid kunnen zich echter bitter wreken. Als Engeland zich in 1914 openlijk verbonden had met Frankrijk en Rusland, was de oorlog toen waarschijnlijk niet uitgebroken;

de Duitse diplomatie vreesde noch Rusland, noch Frankrijk, maar wel... Engeland. Als Engeland echter duidelijk te kennen gegeven had, dat het neutraal zou blijven, zouden Rusland en Frankrijk zich wel bedacht hebben, om een oorlog met Duitsland te beginnen. Zo gaf Engeland zich niet scherp rekenschap van de waarheid, dat men door de vrede te willen de oorlog kan voorbereiden, zelfs uitlokken. Heeft Engeland hieraan gedacht, toen Chamberlain in April 1939 bindende verplichtingen op zich nam ten opzichte van Polen?

De moord van Serajewo, 28 Juni 1914.

De oorsprong van de wereldoorlog is in Servië gelegen, waar Rusland de Servische agitatie begunstigde in Bosnië en Herzegowina, gebieden, die in 1908 door Oostenrijk geannexeerd waren. Reeds toen werden de verhoudingen gespannen, want deze annexatie deed de [illegible] rijk in [illegible]

In de zomer van 1914 hielden de Oostenrijkers legermanoeuvres in Bosnië, die zouden bijgewoond worden door den Oostenrijksen troonopvolger Frans Ferdinand en zijn gemalin.

Op de morgen van 28 Juni, even vóór tien uur liep de trein, waarmee de vorstelijke personen arriveerden, het station Serajewo binnen. En nog vóór 12 uur waren beiden gedood door kogels uit de revolver van den fanatieken Servischen student Princip. Deze fatale schoten deden den man vallen, die als de ergste vijand beschouwd werd van de groot-Servische gedachte, omdat hij de oplossing van het nationaliteiten-probleem nastreefde door de Donau-monarchie in federatieve zin om te bouwen, om zo de Zuidslavische onderdanen met de Oostenrijkse monarchie te verzoenen.

Het spreekt vanzelf, dat deze afschuwelijke daad in geheel Europa bittere ontroering en felle verontwaardiging wekte. Jammer is het, dat Oostenrijk de zaak al te fors en daardoor onhandig aanvatte.

Onderzoek wees uit, dat de schuldige lid was van het geheime genootschap „de zwarte hand", waarvan ook talrijke hooggeplaatste ambtenaren en officieren deel uitmaakten. Ook is gebleken, dat de Servische regering reeds een maand voor de aanslag op de hoogte geweest is met het complot, maar niets gedaan heeft, om het te beletten, geen arrestatie [illegible] heeft aan de Oostenrijkse regering. Wel is op het laatste ogenblik order gegeven aan de Servische grensambtenaren, om die personen, waaronder Princip, niet door te laten, maar de ambtenaren beweerden de orders te laat te hebben ontvangen, terwijl zij zelf lid waren van.......... de „Zwarte hand".

Gevolgen van de moord.

Oostenrijk wilde de gelegenheid aangrijpen, om Servië voor goed onschadelijk te maken, terwijl Keizer Wilhelm zijn bondgenoot stijfde met: „Nu of nooit, Ernst met de Serven [illegible] spoedig mogelijk". Hij vond het wel niet waarschijnlijk, dat Rusland zou ingrijpen ten gunste van „de koningsmoordenaars", maar als het dat deed, zou Duitsland het op een afstand houden.

Bijna vier weken gingen er voorbij van diplomatieke activiteit achter de schermen, toen Oostenrijk op 23 Juli een krasse nota in ultimatieve vorm aan Belgrado deed toekomen. Dit ultimatum van 48 uur betekende van de aanvang af oorlog, en was blijkbaar ook als zodanig bedoeld. Het was opzettelijk zo agressief gesteld, dat Servië slechts de keuze had tussen onderwerping en oorlog. Servië moest:

1e. officieel afkondigen, dat het met de uiterste gestrengheid alle anti-Oostenrijkse actie zou onderdrukken;

2e. dat het alle officieren en ambtenaren, die zich schuldig gemaakt hadden aan anti-Oostenrijkse propaganda onverbiddelijk zou ontslaan.

3e. dat het een gerechtelijk onderzoek zou instellen naar de samenzweerders op 28 Juni, die zich op Servisch grondgebied bevonden;

4e. dat Oostenrijkse gedelegeerden aan dit onderzoek zouden moeten deelnemen.

Ofschoon Servië in bijna alle punten toegaf, achtte Oostenrijk het antwoord onbevredigend en verbrak op 25 Juli de diplomatieke betrekkingen. Ondanks de „verbazing" in Berlijn over de intransigente houding van Oostenrijk, kan men toch bezwaarlijk aannemen, dat Oostenrijk zulke eisen zou hebben durven stelen, zonder dat zijn grote buur en bondgenoot die goedgekeurd had.

Op 28 Juni volgde de Oostenrijkse oorlogsverklaring aan Servië en gezien de internationale verhoudingen en bondgenootschappen, stond daarmee een Europees conflict voor de deur. Alle pogingen o.a. van den Engelsen minister Grey, om de oorlog te localiseren, mislukten.

Met angstwekkende snelheid volgden de gebeurtenissen elkaar op:

28 Juli: Oostenrijkse oorlogsverklaring aan Servië.

30 Juli: Algemene mobilisatie in Rusland.

31 Juli: Algemene mobilisatie in Oostenrijk—Hongarije.

1 Aug.: Algemene mobilisatie in Duitsland en Frankrijk.

De leiding ontglipte aan de staatslieden, om over te gaan aan de generale staven. Het Duitse ultimatum aan Rusland, dat binnen 24 uur zijn mobilisatie moest afgelasten, bleef onbeantwoord, en daarmee was de Duits-Russische oorlog op 1 Augustus begonnen. Het Duitse ultimatum van 18 uur aan Frankrijk, dat zich moest verplichten tot neutraliteit, werd beantwoord met: „Frankrijk zal handelen overeenkomstig zijn belangen". Op 2 Augustus stelde Duitsland aan België de eis vrije doortocht te verlenen aan zijn troepen. België, zich beroepend op het neutraliteitsverdrag van 1839, dat ook door Pruisen getekend was, wees de eis met verontwaardiging van de hand. De brutale schending echter der Belgische neutraliteit zou Duitsland duur te staan komen: Engeland beschouwde dit volgens zijn traditionele politiek der laatste eeuwen als een aanval op eigen onafhankelijkheid. Op 5 Augustus stonden Duitsland en Oostenrijk reeds tegenover Servië, Rusland, België, Frankrijk en Engeland. De wereldoorlog, waaraan het aantal deelnemers nog zou toenemen, was begonnen; het oude Europa, dat zich in en na 1870 gevormd had, ging ten gronde.

Slotbeschouwing.

Is het nieuwe Europa gelukkiger? Heeft de mensheid haar voordeel gedaan met de lessen der historie? Men zou in onze dagen de indruk krijgen van het tegendeel.

Tegenover de verdeeldheid en geestelijke ontreddering in deze wereld, die enerzijds haar heil schijnt te zoeken in ongebreidelde genot- en weeldezucht, en anderzijds in allerlei [illegible]-overspannen systemen, staat echter de eenheid der Katholieke Kerk onder leiding van den Paus, als een teken van hoopvolle verheugenis. De Kerk kent haar taak en heeft die de eeuwen door vervuld. Zij stelt de noodzakelijkheid van internationale rechtsorde tegenover brutaal nationalistisch egoisme, zij handhaaft de oude leer der rechtvaardigheid en christelijke liefde tegenover het materialisme, dat de tegenstellingen op sociaal terrein verscherpt door opeenhoping van rijkdommen enerzijds en bolsjewistische slavenvorming anderzijds.

Zij vervult ons met onbeperkt vertrouwen, omdat zij beschikt over de krachten der eeuwigheid.

En terwijl tussen de puinhopen van de wereldkrijg communisme en kapitalisme, parlementarisme en fascisme, hypernationalisme en internationalisme vechten om de voorrang, en de wanorde nog vergroten, wacht de Kerk volgens het woord van den katholieken historicus Godefroid Kurth:

„L'église catholique, assise au pied de la Croix, attend tranquillement que les revolutions aient achevé de faire l'éducation de l'humanité."

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

In een vroeger overzicht hebben we al geschreven, dat ons vertrouwen in de opdracht, welke Colijn van H. M. had ontvangen, tot de vorming van een nieuw ministerie, nu niet zo heel erg groot was. En inderdaad bracht Engeland Donderdagavond het bericht, dat Minister Colijn aan H.M. voor deze eer heeft bedankt, m.a.w. in zijn pogen is gefaald. Vermoedelijk zal men nu bij een katholiek gaan aankloppen om het baantje van formateur. Het is natuurlijk heel best mogelijk, dat achter dit bedanken van Colijn nog een politieke manoeuvre zit; maar zou dit niet het geval zijn, dan zou deze crisis wel eens heel moeilijk tot oplossing zijn te brengen.

Intussen blijven de zaken wel doorlopen; dat blijkt wel uit een bericht, dat Nederland netjes stappen heeft gedaan bij Engeland en Frankrijk, om ons s.v.p. te houden buiten het nonagressiepact; waarin blijkbaar Zwitserland en Nederland ook zou moeten worden opgenomen. Ook België heeft eenzelfde standpunt ingenomen als Nederland. Al deze kwesties — want omtrent de Baltische staten bestaan ze ook — omtrent het nonagressiepact, schijnen te komen van de moeilijkheden, welke Rusland maakt voor zijn aansluiting. De besprekingen met de Sovjet zijn nu weer op een dood punt gekomen, en van een aansluiting van Rusland bij het non-agressiepact is nu maar atgezien en met zal zich vermoedelijk gaan beperken tot een drie partijen-overeenkomst, welke dan niet meer als een gemeenschappelijke verklaring zal afleggen.

Hoe gaarne we zien, dat aan Duitslands agressiepolitiek paal en perk worden gesteld; dat dit zou moeten gebeuren met behulp van de communistische sovjets, zat ons wel wat hoog, en we weten zeker voor velen met ons in en buiten Europa.

Bovendien, om op Nederland weer terug te komen, zou een minder vriendelijke houding van Nederland tegenover Duitsland zeer ongelegen komen daar momenteel de Duitse minister van economie Walter Funk in Nederland is tot het voeren van besprekingen over economische verhoudingen tussen beide landen.

Voor Nederland is Duitsland een der grootste afnemers van agrarische producten. De havensteden Amsterdam en Rotterdam zijn voor het Duitse transitoverkeer zeer belangrijk, vooral voor de Rijnscheepvaart.

Van belang in deze economische verhoudingen is natuurlijk de valutapolitiek en daarom voert Funk ook besprekingen met de Directeur van de Nederlandse bank, Mr. Trip, terwijl deze twee dan samen naar Bazel vertrekken voor besprekingen met de bank voor internationale betalingen.

In de grote politiek is het zwaartepunt van de politiek in de laatste weken geheel van het Oosten verlegd naar Danzig.

Van het Chinees-Japanse front valt niet veel meer te vermelden, als dat gisteren deze oorlog zonder oorlogsverklaring het derde jaar is ingegaan en dat de verhoudingen met de mogendheden betreffende Chinese concessies, wat verbeterd zijn.

Maar ook in Danzig is het uiterlijk rustig in de laatste dagen. Wel is deze dagen in het Engelse parlement gezegd, dat Engeland het van het hoogste belang acht grote credieten aan Polen te verschaffen voor het aanschaffen van bewapening; ook voeren Engeland en Frankrijk nog vele besprekingen omtrent eventuële stappen in Danzig, waar niet minder als 10 à 11 duizend gewapende mannen aanwezig schijnen en waarover Polen een protest zal sturen aan de Danziger Senaat; maar de toestand lijkt toch lang niet zo dreigend als een week geleden.

In Duitsland zijn dezer dagen een 600 Duitsers aangekomen, die uit Zuid Amerika zijn uitgezet.

We zullen even onze memorie weer moeten opfrissen omtrent de reden dezer uitzetting.

Het schijnt alsof de Nazi's zich overal ter wereld willen laten gelden, nu het „Reich" weer sterk is geworden, onder het nationaal-socialistisch regiem. Niet alleen dat verschillenden van hen, waar zij ook in het buitenland zijn gevestigd, zeer spoedig „op hun tenen zijn getrapt" en zich geweldig voelen, alsof zij een soort „Uebermenschen" zouden zijn, maar men leest ook af en toe van complotteren der Nazi's in het buitenland.

Zo wist Reuter 2 April j.l. uit Buenos Aires (Argentinië) te melden dat zij zich daarginds duchtig roeren. De Duitse ambassadeur aldaar heeft weliswaar toen formeel tegengesproken dat Duitsland agressieve bedoelingen jegens Argentinië koesterde. Natuurlijk sprak hij zulks tegen, hij zal er zich wel degelijk voor wachten zulks toe te geven ook al weet hij er meer van. Deze verklaring van dien ambassadeur werd volgens Reuter uitgegeven na een onderhoud, dat de minister van Buitenlandse Zaken van Argentinië: Ortiz, met den Duitsen zaakgelastigde had omtrent een document, dat

aan dien ambassadeur werd toegeschreven. Verdacht was echter dat de politie intussen den leider der nationaal-socialisten: Müller, arresteerde. Hij zou naar beweerd werd een compromitterend document hebben ondertekend. Officiële kringen namen een geres veerde houding aan, doch gemeend werd, dat de arrestatie verband hield met de nationaal-socialistische activiteit in Argentinië. Intussen werd het onderzoek voortgezet en enige tijd hoorden wij er niets meer van, hetgeen nu juist niet wil zeggen, dat de zaak daarmee uit was! Er is naar aanleiding van dat onderzoek door het Openbaar Ministerie een rapport samengesteld en daarin wordt verklaard, dat tijdens bovengenoemd onderzoek is gebleken, dat de nationaal-socialistische partij in Argentinië een politiek-sociale eenheid vormt, welke uitsluitend aan de bevelen van Duitsland gehoorzaamt! Zij mengde zich in de aangelegenheden van gemeenschappen en scholen, ja zelfs in het intieme leven harer leden. Dit nu is in strijd met de grondbeginselen der Argentijnse wetten. Het zijn derhalve onwettige en daarom ontoelaatbare handelingen, waaraan de Nazi's zich daarginds hebben schuldig gemaakt en dus heeft de regering van dat land het volste recht daartegen op te treden: Iedere regering moet volkomen baas zijn in eigen land, dat is in Duitsland zo en moet elders eveneens het geval zijn.

Er wordt verder in bovengenoemd rapport verklaard dat de buitenlandse partijen, die de Argentijnse souvereiniteit niet eerbiedigen en de beginselen der Argentijnse grondwet negeren, de openbare rust verstoren. De heren schijnen te vergeten, dat zij in het buitenland, wáár dán ook, slechts gasten zijn, evenals iedere andere buitenlander en zich derhalve als gasten behoorlijk naar de wetten van het land dat hen gastvrijheid verleent, hebben te gedragen. Willen zij dat niet, dan is de énige maatregel tegen dergelijke lieden, onverschillig of dat nu Duitsers of andere buitenlanders zijn, hen het land uit te zetten!

Zo heeft trouwens ook de Argentijnse regering er over gedacht, want het rapport werd besloten met het advies om maatregelen te nemen voor het verwijderen van deze ongewenste elementen. En deze week zijn nu 600 van dergelijke elementen in Duitsland aangekomen. Hitler heeft geen enkele reden om daarover verontwaardigd te zijn. Hetzelfde zou toch ook — en terecht! — door de Duitse regering tegenover buitenlanders toegepast worden als deze zich in Duitsland aan dergelijke handelingen zouden schuldig maken. Men is er daar vanouds altijd nogal vlug bij geweest, dezulken als „lästige Ausländer" het land uit te zetten.

gens van 17 — 19 jaar, als vijandig beschouwd zou worden, zou met de revolver beantwoord worden.

In het kamp moest men 's zomers om half 4 opstaan en des winters om 5 uur. De arbeid duurde tot 6 uur.

Deze arbeid bestond uit zware handenarbeid. Het ontbijt bestond uit brood met zwarte koffie; het middagmaal uit groentensoep en des avonds kreeg men brood met thee en een stuk worst of kaas.

De straffen welke men zelfs kreeg voor een korte pauze onder het werk om wat bij te komen, bestonden o.a. in een ophangen aan een paal, waarbij de handen dicht op de rug gebonden werden, waaraan men dan werd opgehangen, zo dat de voeten niet de grond konden raken. Zo bleef men een tot drie uren hangen.

In Salzburg zijn de Capucijnen uit hun klooster gezet, wat zal worden ingericht als jeugdherberg. Sinds 1602 waren de Capucijnen daar werkzaam.

De Nazi-Senaat van Danzig weigerde dit jaar voor het eerst in de geschiedenis deel te nemen aan de processie op Sacramentsdag.

Niettgenstaande dit alles schreef toch de Reichswarte onlangs, dat het Christendom nog het sterkste religieuse element in Duitsland is.

REORGANISATIE DER KATH. ACTIE IN SPANJE.

Naar uit Toledo wordt gemeld is dezer dagen een vergadering gehouden van de Aartsbissschoppen van Spanje die gedurende enkele dagen beraadslaagd hebben over een der meest brandende problemen van de Kaholieke Kerk in Spanje. Aan de vergadering werd deelgenomen door de Aartsbisschoppen van Santiago, Burgos, Saragossa, Valencia, Valladollid, Granada, alsmede door den Bisschop van Badajoz als afgevaardigde van den Kardinaal-aartsbisschop Mgr. Segura van Sevilla. Er werd beraadslaagd over de heropbouw der verwoeste en ontheiligde kerken en priesterseminaria, over het vraagstuk van een Concordaat met de H. Stoel en de reorganisatie der Katholieke Actie in Spanje naar Italiaans model.

Sedert het begin van de oorlog wordt de Katholieke Actie in Spanje geleid door een Centrale Raad, samengesteld uit katholieke leken met als Geestelijk Directeur den Bisschop van Tortosa. In de toekomst zal de directe leiding berusten bij den Kardinaal Primaat Goma y Tomas, die daarbij terzijde wordt gestaan door een bisschop en een leken-leider. Bovendien zal een Centrale Raad worden ingesteld, waarin zitting hebben de voorzitters van de vier grote kath. organisaties, mannen, vrouwen, jongens en meisjes, welke Raad tevens als adviserend orgaan fungeert.

In geheel Spanje, zo werd op de conferentie vastgesteld, is een opbloei van het katholieke geloofsleven waar te nemen. Het aantal priesterstudenten, dat zich bij de seminaria komt aanmelden, is zo hoog gestegen, als in de laatste tientallen jaren nooit werd bereikt.

CURACAO.

ALCOHOL EN PROCESVERBAAL.

La Cruz geeft enkele cijfers en gegevens daarover.

In 1935 werden er op Curaçao 235 proces verbaal opgemaakt wegens dronkenschap. In 1936 was het 326, en in 1937 ging het crescendo tot 450.

In 1936 werd 66 chauffeurs geverbaliseerd wegens dronkenschap, in 1937 bedroeg dit cijfer 84.

We kunnen er nog wel bij vertellen, dat verreweg het grootste aantal ongelukken te wijten zijn aan invloed van sterke drank.

Op de onvolmaaktheid onzer wetgeving op dit gebied hebben we enkele weken gewezen, bij de vermelding hoe op Hemelvaartsdag een dronken chauffeur in Nederland 4 mensen doodreed. De zwaarste straf die hem dezer dagen kon worden toegediend, was 1 jaar gevangenisstraf en 2 jaar ontnemen van rijbewijs.

Maar gelukkig werd bij dit vonnis medegedeeld, dat een zwaardere strafwet op dit gebied in bewerking was.

En we hopen dan dat Curaçao deze spoedig zal overnemen.

BRAND.

In perceel Rifwaterstraat 24 brak brand uit tengevolge van het overslaan van vuur op een fles gevuld met gasoline.

Door de bemanning van twee motorspuiten werd de brand geblust.

De bewoonster M. en haar 5-jarig dochtertje liepen vrij ernstige brandwonden op en moesten ter verpleging worden opgenomen in het S. Elisabethsgasthuis alhier.

In perceel Penstraat 664 is een begin van brand ontstaan, doordat een brandende petroleumlamp was gebarsten. Door de bewoners werd het brandje geblust.

Kinderogen vinden zonder dat zij zoeken.

UIT DE INTERNATIONALE PERS.

ITALIE'S KOLONIE IN OOST-AFRIKA.

Een zeer kostbare affaire.

De fascisten geven thans spijtig toe, dat de nieuwe kolonie in Oost-Afrika een zeer kostbare affaire blijkt te zijn, die de regering reeds een royale vier milliard gulden heeft gekost.

De regering hoopt dit geld eens terug te krijgen, maar voordat Ethiopië in staat zal zijn, op eigen benen te staan, zal de Italiaanse regering nog meer geld daarin moeten steken en nog langer op de terugbetaling ervan moeten wachten.

De financiëring van Haile Selassie's rijk blijkt, hetgeen de fascisten trouwens bevestigen, zelfs moeilijker dan de verovering ervan. Zolang geen wegen aangelegd en geen accommodaties voor de kolonisten beschikbaar zijn, zolang zullen de natuurlijke rijkdommen van dat land niet met profijt geëxploiteerd kunnen worden.

Voor de kamer der fasci en corporaties heeft de hertog Thaon di Revel, minister van financiën, onlangs toegegeven, dat Ethiopië in 5 jaar tijds aan Italië meer dan 45 milliard lires gekost heeft.

Generaal Attilio Teruzzi, vice-secretaris van koloniën, verklaarde voor dezelfde kamer, dat de regeringscommissies slechts „gedeeltelijk succes" hebben gehad bij het zoeken naar mineralen in genoemd land. Hij gaf geen verdere details, maar het is een bekend feit, dat de Italiaanse ingenieurs er nog niet in geslaagd zijn petroleum, goud koper of andere mineralen in bijzonder grote hoeveelheden in Abessynië te ontdekken. Genoemde generaal gaf verder toe, dat er zich nog steeds vijandige groepen, de „brigands", in de provincies Amhara en Scioa bevinden. Hij beweerde, dat deze benden door vreemde regeringen van wapenen en geld worden voorzien.

Nu de Italianen ontgoocheld zijn, wat de mogelijkheid betreft, om in Ethiopië in een handomdraai rijk te worden, zijn zij zich op een veel langzamer, maar tegelijkertijd meer permanente politiek gaan toeleggen. Zij verwachten, dat Ethiopië hun na verloop van tijd katoen, koffie, hout, granen, vee en huiden zal leveren, artikelen, die het moederland zeer goed kan gebruiken.

De regering hoopt, dat in de loop van de tijd meer dan een millioen Italianen in Ethiopië hun bestaan zullen vinden, doch tot nu toe is er slechts een 100-tal families daarheen geëmigreerd, daar het land nog niet gereed is, kolonisten te ontvangen. De regering schat, dat minstens 140.000 vierkante mijl vruchtbaar land in Ethiopië braak ligt.

Om het land toegankelijk te maken, was het noodzakelijk wegen aan te leggen. Deze bestonden onder den negus practisch niet. Men is thans bezig, een wegennet van 3200 kilometer lengte aan te leggen. Tachtig procent daarvan is reeds gereed en de kosten hiervan bedragen ongeveer 302 millioen gulden. Bovendien zijn er autobusverbindingen en luchtlijnen in het leven geroepen en de haven van Assab is uitgebreid.

Tot nu toe bleek deze kolonie een negatieve factor wat Italië's buitenlandse handel betreft. In plaats van tot Italië's export bij te dragen, is de handelsbalans van Ethiopië de laatste jaren zeer ongunstig: het land importeert bijna tienmaal zoveel als het exporteert. Een grote post in deze import wordt gevormd door machinerieën enz., die bij de exploitatie van de nieuwe kolonie worden gebezigd.

Een van de handicaps bij de exploitatie van Ethiopië zijn de rechten, die de Suez-kanaal maatschappij voor de passage van Italiaanse schepen vraagt. De Italianen hopen mettertijd Frankrijk er toe te dwingen de rechten te verlagen en deze in lires in plaats van in goud te doen betalen.

TOESTANDEN IN DUITSLAND.

Biecht en H. Communie zijn momenteel in Duitsland motieven om katholieken in concentratiekampen op te sluiten, aldus Robert G. Neumann, een katholiek uit Wenen, die door de Nazis 8 maanden in een concentratiekamp gehouden werd. Een maand na zijn bevrijding trok hij naar Amerika en kwam daar aan het Amherst college.

De wilde brutaliteit van de Nazi-politie begint zo spoedig als iemand in Schutzhaft genomen wordt. Op weg naar de trein vanaf het depot moest hij en de andere gevangenen door twee rijen van het Zwarte Coprs. De gevangenen werden geslagen met stokken, geweerlopen en zwepen.

In de trein werden de gevangenen gedwongen recht op te zitten met hun handen op de knieën en de ogen naar de lucht. Dit gedurende 16 uur. Enige beweging welke door de wacht, jon-

AANRIJDINGEN:

Op de Penweg werd de 9-jarige M. door een autobus aangereden en liep hierbij een hersenschudding en een rechterbeenbreuk op.

In de Cncordiastraat is een 6-jarig meisje tegen een rijdende autobus opgelopen. Aanvankelijk werd gedacht dat het kind niets mankeerde, aangezien het was opgestaan en was weggelopen. Later openbaarden zich ziekteverschijnselen en bleek, dat het kind een hersenschudding had bekomen. Zij moest in een ziekeninrichting worden opgenomen.

LUCHTVERDEDIGINGSFONDS.

Het Bestuur van de Vereniging voor Nationale Veiligheid in Nederland verzoekt Uwe aandacht voor het volgende:

Het is een hier te lande veel gehuldigde opvatting, dat de verdediging van ons gebied in Europa en in de andere werelddelen, uitsluitend een aangelegenheid is van **militaire** aard, waarvan de burgerij zich afzijdig dient te houden en waarvoor zij geen belangstelling behoeft te bezitten.

De Vereniging voor Nationale Veiligheid is een andere gedachte toegedaan; zij stelt zich op het standpunt, dat de nationale veiligheid een vraagstuk is van de eerste orde, waarvoor elke Vaderlander belangstelling dient te hebben en dat instandhouding en versterking dier veiligheid zaak van **alle burgers** is.

Zoals U bekend is, **heeft onze Vereniging in 1937 het initiatief genomen tot de instelling van een Luchtverdedigingsfonds.** Met de instelling hiervan sprak zij als haar vaste overtuiging uit, dat ongetwijfeld vele Nederlanders bereid zouden gevonden worden een extra persoonlijk offer te brengen, als het ging om het behoud van hun grootste goed: hunne zelfstandigheid.

Onze Vereniging heeft het Luchtverdedigingsfonds gekozen, omdat zij daardoor — niet slechts symbolisch, maar ook daadwerkelijk — ter ondersteuning van de defensiebelangen werkzaam kon zijn, zonder te treden op het terrein van de Overheid.

Volkomen terecht heeft de Koninklijke Nederlandse Vereniging voor Luchtvaart er reeds sinds lange jaren op gewezen, dat een goede militaire luchtmacht alleen dan kan bestaan en aan de eisen des tijds kan blijven voldoen, als ons volk in al zijn geledingen krachtig meewerkt om de **Nationale Luchtvaart in haar geheel** tot ontwikkeling te brengen.

Het is dan ook in het voetspoor van genoemde Vereniging — en met haar in nauwe samenwerking — dat wij ons doel willen nastreven.

Ons hoofddoel bij de instelling van het Luchtverdedigingsfonds is de vorming van een zo groot mogelijk aantal **burgervliegers**, wier vliegbekwaamheid zodanig is, dat zij in tijd van nood na een aanvullende militaire opleiding onze oorlogsluchtmacht kunnen versterken.

Aan hen, die aan bepaalde voorwaarden voldoen, wordt voor het behalen van vliegbrevetten, alsook voor het onderhouden der geoefendheid, financiele steun verleend.

Bij de keuze uit de gegadigden wordt voortgebouwd op de grondslagen, gelegd in de Jeugdluchtvaartorganisaties, aangesloten bij de Koninklijke Nederlandse Veeniging voor Luchtvaart en voor zover het motorvliegen betreft, bij het Fokkerfonds. In nauw overleg met deze instanties wordt ook het verlenen van financiele steun aan jeugdluchtvaartclubs en aan de zweef- en motorvliegsport onder het oog gezien.

Het „air-minded" maken van het opgroeiend geslacht in brede en diepe lagen, waarvan in tal van andere landen de grootst mogelijke aandacht wordt besteed, verdient ook hier te lande onze volledige medewerking in het belang van onze nationale veiligheid. Aan belangstelling ontbreekt het bij onze jeugd allerminst; echter ontbreken dikwijls wel de middelen om deze belangstelling in daden om te zetten. Indien wij de deskundige leiders die middelen verschaffen, dan zal zulks ongetwijfeld in hoge mate aan ons doel ten goede komen.

Voor de verdeling der gelden wordt zorg gedragen door het Bestuur van het Luchtverdedigingsfonds.

De inzameling der gelden voor het Luchtverdedigingsfonds gaat uit van de Vereniging voor Nationale Veiligheid.

Vanaf 1 October 1937 tot Mei 1939 behaalden, dank zij reeds ontvangen giften en contributies, 78 personen het door den Minister van Defensie ingestelde vliegbrevet M en 15 zullen spoedig de opleiding daarvoor voltooid hebben. Bovendien zijn nog ruim 50 jongelui in opleiding voor het aan het M-brevet voorafgaande vliegbrevet A.

De Regering, die de stichting van het fonds met hartelijke instemming heeft begroet en die de opleiding van de vliegers als een vraagstuk van de eerste orde beschouwt, steunt het fonds door het verstrekken van een subsidie voor elken opgeleiden M-vlieger.

Wil het doel van het Luchtverdedigingsfonds: het vormen van een sterke reserve aan burgervliegers bereikt worden, dan zullen voorlopig jaarlijks ongeveer 100 M-vliegers moeten worden opgeleid. Buiten de subsidies der Regering moet hiervoor jaarlijks beschikt worden over circa ƒ 60.000.—.

Gezien de belangrijke vergroting van de Nederlandse weerkracht in de lucht, welke hierdoor kan worden bereikt en het grote resultaat, dat in het eerste jaar reeds mocht worden geboekt, vertrouwt het bestuur der Vereniging, dat U na lezing van het bovenstaande, aanleiding zult kunnen vinden om mede te werken voor het hier aangegeven doel door een bijdrage te storten ten name van „Penningmeester der Vereniging voor Nationale Veiligheid, Koningskade 1/, 's-Gravenhage".

Het richt deze circulaire met des te meer vrijheid tot alle landgenoten, omdat het overtuigd is van de grote noodzakelijkheid om te komen tot die middelen, waardoor onze nationale veiligheid in hoge mate gebaat zal zijn.

HET JAARVERSLAG VAN DE KONINKLIJKE.

In dit verslag lezen wij:

„Ons bedrijf bleef ook in het afgelopen jaar zo modern mogelijk en technisch op de meest volmaakte wijze uitgerust. Hieraan en zeker ook aan de steeds door ons gevolgde streng conservatieve financiële politiek danken wij voor een deel, dat de resultaten over het afgelopen jaar alle reden geven tot tevredenheid. Toch zou dit stellig in mindere mate het geval zijn geweest, als onze groep niet op zo harmonische wijze hare belangen over de gehele wereld had verdeeld. Dat onze maatschappij in 1938 een beeld heeft vertoond, dat niet veel afwijkt van het in menig opzicht voorspoediger jaar 1937, moet zeker niet in de laatste plaats worden verklaard door haar uitgesproken internationaal karakter".

De Nettowinst over 1938 is ƒ 88.021.473. (in 1937 ƒ 87.617.256).

Mexico.

Over de toestand in Mexico schrijft het verslag.

Sedert het in het vorig verslag vermelde decreet van 18 Maart 1938, waarbij de buitenlandse petroleummaatschappijen in Mexico zonder vorm van proces uit hare bezittingen werden gestoten, is de maatschappijen nog steeds geen recht wedervaren.

Van het door de maatschappijen zowel voor den burgerlijken als voor den administratieven rechter ingestelde beroep tegen dit onteigeningsdecreet, werd in beroep in het civiele proces door het Hoogerechtshof verworpen, waarbij als grond werd aangevoerd, dat in het administratief-rechtelijk proces nog geen uitspraak gedaan was. In dit laatste proces werd tegen het einde van het verslagjaar ene beslissing in eerste instantie gegeven door het Departement van Economische Zaken, welke, zoals onder de huidige omstandigheden te verwachten was, voor de maatschappijen ongunstig was. Het beroep tegen deze beslissing is thans hangende.

Hoewel dus nog steeds geen beslissing in hoogste instantie van den rechter in Mexico werd verkregen omtrent de rechtmatigheid van het onteigeningsdecreet en omtrent de eigendomsovergang van de bezittingen der maatschappijen, die daarvan het gevolg zou kunnen zijn, zette de Mexicaanse Regering, voor zover dit met de — in hoofdzaak inheemse — arbeidskrachten mogelijk was, de productie van de terreinen der buitenlandse maatschappij, het vervoer en de verwerking in de fabrieken dier maatschappijen na de inbezitneming voort ,alsof zij reeds onbetwistbaar de eigendom van deze bezittingen verkregen had.

Zelfs werden niet onbelangrijke hoeveelheden ruwe olie en producten afkomstig van de terreinen der buitenlandse maatschappijen naar het buitenland uitgevoerd, waardoor die maatschappijen evenwel in de gelegenheid werden gesteld hare eigendomsrechten op deze goederen te doen gelden en deze werden dan ook in verscheidene landen voorlopig erkend.

Intussen is het — niet in het minst voor Mexico zelf — te betreuren, dat tot de onteigening besloten werd. Het moet dan ook voor alle betrokken partijen een reden tot voldoening zijn, dat onderhandelingen worden gevoerd tussen een vertegenwoordiger der petroleummaatschappij en President Cardenas teneinde tot een basis van overeenstemming te komen.

Uitbreiding in Curaçao.

De in het vorig jaarverslag vermelde uitbreidingen van de verwerkingsinstallaties voor ruwe olie en producten, van de opslagcapaciteit voor producten en van het woningcomplex voor employé's en arbeiders, zijn in de loop van 1938 gedeeltelijk gereed gekomen.

De fabriek verwerkte gedurende het verslagjaar 8.679.894 K.G. ton ruwe olie tegen 7.441.940 K.G. ton in 1937.

Productie in Venezuela gestegen.

De totale productie van de maatschappijen, waarin onze groep geinteresseerd is, bedroeg gedurende het verslagjaar 11.309.633 K.G. ton vergeleken met ene productie in 1937 van 10.280.903 K.G. ton.

De werkzaamheden tot uitbreiding van de San Lorenzo raffinaderij, waardoor de capaciteit verdubbeld zal worden, vorderde goed, zodat de inbedrijfstelling in Maart 1939 kon plaats vinden.

Het Bachequero-veld werd in de loop van het verslagjaar in explotatie gebracht; aan het einde van 1938 bedroeg de ruwe-olie-productie van dit veld ± 1800 K.G. ton per dag.

Door de Venezuelan Oil Development Company Ltd., werden gedurende het verslagjaar de terreinen, welke haar door het Venezolaanse Gouvernement in concessie waren gegeven, geologisch onderzocht. Het topografisch opnemingswerk en de luchtkartering werden voortgezet.

Aan het einde van het verslagjaar werd een aanvang gemaakt met de eerste diepboring op het concessieblok, gelegen in Oost-Venezuela.

Ten slotte halen wij uit het verslag nog de volgende feiten:

Het wereldolieverbruik daalde in 1938 met 2 millioen ton.

De grootste verbruiker is nog steeds de auto, het enorm toenemend luchtverkeer verbruikt nog slechts 1 pct. wat de auto nodig heeft.

Aangenomen kan worden, dat tegenwoordig 52% van de wereldhandelsvloot olie verbruikt.

„De petroleumindustrie is veel meer gebaat bij ene wereld waar vrede en vertrouwen heersen, dan bij ene waar onrust of wapengeweld de overhand hebben"

„De geschiedenis bewijst, dat in de jaren 1914—1918 het olieverbruik per jaar steeg met gemiddeld 8½ pct.; in de periode van vrede die er op volgde bedroeg deze stijging gemiddeld bijna het dubbele n.l. 16 pct. per jaar".

„Men schat de olie-reserve der Ver. Staten op dit ogenblik nog hoger dan een jaar geleden en wij zijn dus voor spoedige uitputtingen der olievoorraden, waarover pessimisten praten, in het geheel niet bevreesd".

„Zien wij wel, dan zal in het oliebedrijf de kwaliteit der producten een factor worden van steeds grotere betekenis".

„Vandaar, dat wij zeer veel aandacht besteden aan de uitrusting en uitbreiding onzer laboratoria zowel hier te lande als in het buitenland, speciaal in Amerika".

„Gedurende 1938 was de gehele laadruimte van de groep (2.302.577 ton) in vol gebruik".

„In 1938 werden 24 nieuwe zeeschepen met totaal ongeveer 256.000 ton d.w. in bedrijf gesteld en op het ogenblik zijn nog 24 zeeschepen met 280.000 ton in aanbouw, welke in 1939 worden afgeleverd.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Waarneming:

W. J. van der Kroef, Inspecteur der Burgerpolitie op Curaçao is tijdelijk belast met de waarneming van de functie van Hoofdinspecteur der Burgerpolitie op Curaçao.

De commies M. M. B. J. Erens is eervol ontheven van de verdere waarneming van de functiën van kasbeheerder van de vreemdelingendienst op Aruba en in zijn plaats is aangewezen de tijdelijk klerk ten kantore van den Ontvanger op Aruba, S. D. Bruin.

Benoeming:

F. W. Cleve, tot Analyst in de bacteriologie en de serologie bij de Openbare Gezondheidsdienst in Curaçao.

Verlof:

(buitenl.-, binnenl.-, buiten bezwaar van den Lande, vrijstelling van dienst-.

Fr. de P. Weever, klerk ter Griffie van het Kantongerecht op Aruba; 5 mnd. binnenlands verlof.

Dr. P. I. Henriquez, Directeur van de Openbare Gezondheidsdienst; 1 maand binnenlands verlof wegens ziekte.

Dr. K. E. Feher, gouvernements-geneeskundige in het 2de district van Curaçao; 30 dagen vrijstelling van dienst en 5 maanden binnenlands verlof; datum ingang: 1 September 1939.

A. Z. Veeris, brievenbesteller op Curaçao; 28 dagen vrijstelling van dienst.

De Gouvernements-Secretaris,
Gronemeijer.

FILMBEPREKING.

HET BEGON IN CHINA
(Cinelandia).

Wat een cameraman al niet moet presteren om het laatste nieuws aan het publiek te kunnen voorzetten! Sterke staaltjes krijgen we in deze film te zien, zo sterk, dat zelfs de regisseur van deze film het niet meer serieus neemt en die spot er mee drijft! Clark Gable en Walter Pidgeon zijn cameramen van twee concurrerende maatschappijen, op zoek naar primeurs in China. Daar daalt uit de hemel de aviatrice Myrna Loy neer, die een wereldvlucht aan het maken is, om aan geld te komen. Dat geld heeft ze nodig om een expeditie te kunnen uitrusten voor het zoeken naar haar broer, die in de buurt van de Amazone-rivier is verdwenen.

Fabelachtige avonturen met de verschrikkelijke inboorlingen, uit die contreien hebben tot resultaat, dat de broer gelukkig nog heelhuids uitgeleverd wordt. De avonturen zijn dan ook wel zó erg, dat het einde wel goed moet zijn.

PRIESTER EN SOLDAAT.

Kardinaal Faulhaber tot het Duitse volk.

Op Dinsdag na Pinksteren heeft Z. H. Em. kardinaal Faulhaber, aartsbisschop van München, een gedenksteen onthuld in de dom te München ter nagedachtenis aan de Beierse priesters en theologiestudenten, die in de wereldoorlog geneuveld zijn in dienst van het vaderland. De kardinaal heeft bij deze gelegenheid een belangrijke toespraak gehouden, waarvan we hier thans een samenvatting geven.

Kardinaal Faulhaber wees allereerst op de betekenis van de vier afdelingen in relief op het monument: een zwaargewonde soldaat ontvangt van een geestelijke het H. Oliesel, een priester verkondigt het Woord Gods aan aandachtig luisterende soldaten, een godsdienstoefening in het woud, aan een stervenden soldaat wordt bij een brandend dorp de H. Teerspijze gegeven.

Daarop zeide de kardinaal, dat het zeer zeker gerechtvaardigd is, nu dit monument te onthullen. „Juist in de tegenwoordige tijd is het nodig er aan te herinneren, hoeveel priesters in de oorlog geneuveld zijn.

Vijf en vijftig procent van de legeraalmoezeniers en van de theologiestudenten, die mee in de oorlog zijn gegaan, is niet weer om gekomen. Het is goed dat het Duitse volk dit wete. Neen de Kerk behoeft niet te vrezen voor de statistiek, die zegt hoeveel kloosterlingen, leden van katholieke studentenverenigingen, jonge mannenverenigingen, enz. gesneuveld zijn.

Maar ziet, in deze tijd gaat door het land een stroom van aanklachten, smaadwoorden en dreigingen tegen de priestres. Men dreigt zelfs openlijk: „Zij moeten uitgeroeid worden!"

Echter óók in de geestesstrijd der wereldbeschouwingen staan de priesters in het voorste gelid. Het is moeilijk, zich voor te stellen, dat een priester, die zijn trouw aan het vaderland en volk bewezen heeft, in de Kulturkampf ontrouw zou worden aan zijn Kerk. Frederik de Grote heeft eens aan een Katholiek, die hem zijn diensten aanbood voor de strijd tegen de Kerk, het Koninklijk antwoord gegeven: „Hij kan gaan, ik beschouw hem als een deserteur van zijn vlag".

In het laatste gedeelte van zijn toespraak sprak kardinaal Faulhaber over de zielzorg bij de weermacht: Ik denk terug aan de jaren waarin hoge en de hoogste bevelhebbers aan de conferenties van de militaire zielzorgers deelnamen en tegenwoordig waren bij de sluitingsplechtigheden van militaire retraites. Nu worden hier en daar andere meningen aanvaard. De godsdienstoefeningen op Zondag wordt niet meer als „dienst" gewaardeerd. De kazerne-uren zijn niets anders meer dan plicht-uren".

Die godsdienstvijandige houding is een diefstal ten nadele van de weermacht van ons volk.

„Wie de weermacht in militair opzicht wil versterken, maar haar de godsdienst ontneemt, zal haar in werkelijkheid ontwapenen. Want godsdienst is de bron van de kracht, niet de godsdienst van algemene, verwaterde, oppervlakkige zogenaamde „godgelovigheid", die ook Hottentotten en Turken kennen, maar de godsdienst als belijdenis met scherp omlijnde geloofsbeginselen en godsdienstige plichten!"

De aartsbisschop van München besloot met een woord over de vredesboodschap van den H. Vader. Zijn laatste woord opnieuw gewijd aan de gedachte, dat de ontkerstening van het volk een vernietiging is van weerstandsvermogen en kracht.

De wortel van het menselijk leven, van het leven van individu en maatschappij is het huwelijk.

Omdat die wortel van het huwelijk is aangevreten door het ongedierte van valse theorieën en steeds verder tot zijn merg wordt bedorven, door het prikkelend vergif van zinnelijke lust, daarom zien we in onze dagen de maatschappij terugvallen op de aarde, zich vastklemmen aan de klamme stof aan het kille geld, daarom is het Licht van Omhoog haar in haar doelstrijd tot een pijniging geworden!

Neem nooit een beslissing in een gewichtige zaak als ge droefgeestig gestemd zijt.

Juist die mensen, die zich uitsloven om schandberichtjes over iemand te vertellen, zwijgen gewoonlijk als een graf over het goede dat iemand doet.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

Na het bedanken van Minister Colijn voor de opdracht, had H. M. de Koningin volgens Engelse radio, gisteren besprekingen met de hoofden van het veldleger en de marino, waaruit volgens die berichten zou worden opgemaakt, dat men in Nederland plannen heeft voor een departement van Nationale defensie.

De Amerikaanse minister van Marine Swanson is overleden.

NEDERLAND.

Overgenomen uit de Beurs & Nieuwsb.

De Nederlandse Spoorwegen hebben over het afgelopen jaar een verlies geleden van 23,3 millioen gulden. De ontvangsten beliepen 99,3 millioen (v.j. 100,4 millioen). De opbrengst van het personenvervoer was 55.5 millioen (55.2). Die van het goederenvervoer 36,8 (40,3).

Het officiële Nederlandse team voor het Fide landentournooi te Buenos Aires is als volgt samengesteld: Cortlever, van Scheltinga, van Doesburg, de Groot, en Prins. De 27ste dezer zal men uit Antwerpen vertrekken en de 21ste October zal men terugkeren. Euwe, Landau en van den Bosch zijn verhinderd.

Een aantal oudhoogleraren van de Gemeentelijke Universiteit van Amsterdam heeft zich gewend tot den minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen met een adres van volgende inhoud:

„Ondergetekenden, allen oudhoogleraren aan de universiteit van Amsterdam, onthutst over het feit, dat, bij de benoeming van en hoogleraar in vaderlandse geschiedenis door de gemeenteraad van Amsterdam niet wetenschappelijke en paedagogische, maar politieke overwegingen de doorslag hebben gegeven;

van oordeel, dat het onderwijs in vaderlandse geschiedenis alleen veilig is bij geleerden, wier liefde voor het vaderland onverdacht is, richten tot u het dringend verzoek te willen bevorderen, dat aan deze benoeming de koninklijke goedkeuring niet worde verleend".

Het adres is ondertekend door de oud-hoogleraren: Prof. J. G. Appeldoorn, prof. H. Brugmans, prof. H. Bruger, prof. M. E. F. T. Dubois, prof. A. F. Holleman, prof. S. Mendes da Costa, prof. J. C. H. de Meyere, prof. J. Rotgans, prof. P. Ruttinga, prof. A. E. G. Swaen en prof. P. Zeeman.

Dezer dagen heeft Nederland te Londen en Parijs geheel op eigen initiatief en niet onder druk van welke zijde ook laten weten, dat men niet wil deelnemen aan het Frans-Engels-Russisch garantiesysteem. Semi officieel wordt ontkend, dat men deze stap zou hebben gedaan mede uit naam van andere kleine staten.

Te verwachten schepen over de maand Juli 1939.

5.	Ned.	„Calypso“	New-York	Aruba-Maracaibo
5.	„	„Midas“	Pt. Limon	Oost Venezuela
5.	Amerikaansch	„Santa Paula“	Cristobal	La Guaira
7.	Ned.	„Amor“	Maracaibo	Pt. Cabello
7.	Duitsch	„St Louis“	Kingston	La Guaira
7.	„	„Cordillera“	Pt. Colombia	Pt. Cabello
7.	„	„Alemania“	Maracaibo	Maracaibo
8.	Ned.	„Medea“	New-York	Pt. Sucre
8.	Duitsch	„Mecklenburg“	Antwerpen	Buenos Aires

Heer, geef mijn hart...

Heer, geef mijn hart een groot verlangen
Om goed te zijn voor al wie lijdt
Voor wie in zielsverlatenheid,
In leed en nood, in zorg en bangen
Reikhalzend zit en hunkert naar
De vriendschap van een zacht gebaar.

Naar allen wil 'k armen strekken.
Doch leer mij toch en fijn gevoel
En teerheid, die — getrouw haar doel —
De stille vreugde weet te wekken,
Ombloeiend alle mensenleed
Dat zich — getroost — begrepen weet.

Leer mildheid mij in woord en daden
Voor wee van opgekropte snik.
Geef zonnigheid mijn stem en blik,
Dat wie met last en leed beladen,
Vertwijfelt onder t' zware juk,
Toch weer gelooft in Uw geluk.

WAT WIL GANDHI?

Een moderne Sint Jan de Doper of H. Franciscus?

Gandhi, door zijn volgelingen „Mahatma" of grote ziel" genoemd, werd 2 October 1869 te Pordanbar in Engels-Indië geboren uit een aanzienlijke familie.

Hij is dus thans 69 jaar oud; hij heeft rustige, donkere ogen. Tenger van gestalte, 'n mager gezicht, grote wijduitstaande oren. Meestal is hij blootshoofd en altijd loopt hij met blote benen. Hij is gekleed in grove witte stof. Hij voedt zich met rijst en vruchten; doch drinkt slechts water, slaapt weinig en dat nog slechts op een planken vloer. Hij werkt onafgebroken van 's morgens half drie tot laat in de avond.

Wanneer men hem ziet, denkt men dadelijk aan een H. Franciscus van Assisië.

Eenvoudig als een kind, wild en innemend, zelfs voor zijn tegenstanders, steeds volkomen oprecht. Bescheiden als hij is, komt hij er gauw toe om te denken, dat hij zich vergist heeft: hij verbergt nooit zijn gebreken: hij houdt niet van compromissen of diplomatieke handigheid.

Hij schuwt ieder handig gebaar van een meeslepend volksredenaar: hij walgt van het enthousiasme van het volk dat met hem dweept; hij voelt zich alleen gelukkig in een kleine kring, in de eenzaamheid, waar hij rustig kan luisteren, naar de stille, fijne stem van zijn geweten, die daar haar bevelen geeft.

Van nature Christen.

Gandhi, die in de rijke bodem van Voor-Indië het zaad brengt van zijn gezonde, — natuurlijk, zedelijke opvattingen, doet ons onwillekeurig denken aan de gelukkige waarheid dat de ziel van den mens van nature christelijk is aangelegd: Anima naturaliter Christiana. Gandhi heeft wellicht zelf niet het besef dat hij onder zijn volk een soortgelijke rol vervult als eens Sint Jan de Doper onder de Joden: het blijkt hoe langer hoe meer, dat vooral door zijn optreden Voor-Indië heel wat toegankelijker is gemaakt voor Christus, die ook voor de Hindoe's aan het Kruis gestorven is.

Liefde is het grote kenmerk van Gandhi's leven: het liefdegebod wordt tot in zijn uiterste consequenties doorgezet. Haat, kwaadwilligheid en wreedheid zijn niets anders dan vergrijpen tegen de oorspronkelijke wetten der natuur; zich overgeven aan deze gevoelens, betekent zich afwenden van de goddelijke wereldorde.

Gandhi's liefde strekt zich uit tot al wat leeft in de natuur, dus ook over dieren. „Wij mogen niet vergeten dat de slangen door denzelfden God zijn geschapen, die ook aan ons en aan alle overige krachten het leven heeft geschonken. Franciscus van Assisië, zo zegt Gandhi, was een heilige, die door de bossen zwierf en die nooit door slangen of wilde dieren werd aangevallen; hij leefde met hen in de beste vriendschap.

Zo is ook Gandhi er van overtuigd dat de mens door geen levend wezen wordt aangevallen, zolang hij zelf een dier geen kwaad doet.

Tegen wraakroepende zonden!

Gandhi heeft ook een diep natuurlijk inzicht in de kwalen onzer samenleving.

De geboortebeperking zoals wij deze in vele landen zien voorkomen als een volksramp die de naties bedreigt, is tegennatuurlijk. Gandhi heeft als zijn mening te kennen gegeven, dat die geboortebeperking gelijk staat met de zelfmoord van het ras, en dat de betreffende landen hun fout pas zullen inzien, wanneer het te laat is. Onverschillig waar geboortebeperking wordt toegepast, zegt Gandhi, zijn de resultaten steeds ontstellend.

Zelfopoffering en lijden.

De waarheid kan slechts zegevieren, zo leert Gandhi verder, uitsluitend door het vrijwillig dragen en dulden van leed en lijden. „Iedere vooruitgang kan men afmeten naar de grootte van het lijden dat ieder individu, vrijwillig op zich heeft genomen: lijden en zelfopoffering horen onvoorwaardelijk bij de volmaking van ons wezen. Zo ontspruit het hogere leven uit de dood!"

Klinkt dat alles niet alsof we het Sint Jans-evangelie horen: „Voorwaar, voorwaar ik zeg U: indien de graankorrel niet in de aarde valt en sterft zal hij alleen blijven, doch indien hij sterft zal hij rijke vrucht voortbrengen. Wie zich zelf liefheeft, zal zich zelf verliezen, maar wie zich zelf haat, in deze wereld, zal zich voor het eeuwig leven bewaren!"

Gevaar van Gandhi.

Alle krachten van het Oosten sluimeren in Gandhi: maar hij is onevenwichtig tot in zijn wil toe. Want hij beheerst niet altijd de menigte: deze beheerst op haar beurt den leider, en drijft hem dan tot uitersten die hij wil vermijden. Gandhi wil de nationale eenheid grondvesten op de godsdienstige en wijsgerige grondslagen van het volledig-zuivere Hindoeisme. Zijn houding is vijandig tegenover het christendom, daar hij daarin een gevaar ziet voor de eenheid van Indië. De missionarissen zullen geduld worden zolang zij werken van naastenliefde beoefenen maar niet meer, als zij ijveren om aanhangers te winnen.

Thans zijn de missionarissen nog vrij, maar sommigen beweren reeds dat het over tien jaar gedaan zal zijn.

Daarom is het heel begrijpelijk dat men ook in Rome met spanning de ontwikkeling der dingen in Brits-Indië gadeslaat!

Niet waar we zullen het dragen
Mijn ziel, in trouw geduld,
En zonder wonderend vragen,
Waarom nu al onze dagen
Kwamen in rouw gehuld.

Al moeten onz' bloemetuinen
Voor eeuwig vertreden zijn,
Al komt er geen zon meer schuimen
Door bruin van lover-kruinen:
We zullen tevreden zijn.

Zolang het Hem behagen zal
Dat winter ons bevlagen zal,
Geen zomer-morgen dagen zal
Uit dood-gedreven nacht.
Nietwaar, we zullen het dragen,
Mijn ziel, zonder éne klacht,

En door de grijze dagen
Enkel heel need'rig vragen:
Dat trouw geduld
In rouw gehuld,
Vergoede voorhene schuld.

„Doet allen wel, maar vooral aan de huisgenoten des geloofs"!
Van die opdracht mogen we noch het eerste noch het tweede gedeelte in enig opzicht verwaarlozen.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

"De Curaçaose Voetbalbond".

COMPETITIE — PROGRAMMA.

MUNDO — NOBO.

9 Juli 1939: A-klasse	Asiento 1 — Transvaal 1 (A. Jesurun)	
9 Juli 1939: B-klasse	Jong Curaçao — Volcania (Ch. Wix)	*

RIO CANARIO.

9 Juli 1939: A-klasse	S.U.B.T. 1 — Hollandia 1 G. Visser)

SCHERPENHEUVEL.

16 Juli 1939: B-klasse	M.S.V. — D.C.C. (Ch. Wix)

De met % aangegeven wedstrijden beginnen om 9 uur v.m.
De met * aangegeven wedstrijden beginnen om 2.30 uur n.m. precies.
De andere wedstrijden beginnen om 4 uur n.m. precies.
DUUR VAN ALLE WEDSTRIJDEN 2 × 40 minuten.

De verenigingen worden aan het besluit van 30 Mei j.l. herinnerd. Ter voorkoming van onaangenaamheden, verzoeken wij U er rekening mede te houden dat alleen wijzigingen in het pogramma per groene kaart zullen worden bekend gemaakt.

Heren Scheidsrechters worden verzocht tijdig de competitieleider te berichten, ingeval zij verhinderd zijn. Adres competitieleider: E. Palm, Langestraat 78, tel. 367.

HET BESTUUR.

Een ruw gedrag, een stuurs gezicht,
Al bogen ze op talent of geld,
Al zijn ze ook van de deugd verzeld
Zij vinden deur en harte dicht.

Het zijn niet de gedachten die wij aan de kinderen voorhouden, die hen ontwikkelen, hun eigenlijke verstandelijke, groei uitmaken; het zijn en blijven slechts voorwaarden voor die groei.

Datgene wat het kind van die gedachten in zich opneemt en in zich verwerkt, slechts datgene van onze inwerking heeft een stimulerende invloed op het groeiproces, dat dóór die prikkel van buiten beïnvloed, zichzelf uitzet, zichzelf ontplooit en ontvouwt.

Nooit hoort men wijzen, zich zelven prijzen.